

LO CRISTÓ SPANYA

SETMANARI CARLISTA IL·L·STRAT

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

EN BARCELONA: trimestre. 1 pesseta
FORA: idem. 1'25

ULTRAMAR Y EXTRANJER

Trimestre. 2'50 pessetas

Número corrent: 5 céntims.

ADMINISTRACIÓ:

EN LA BIBLIOTECA TRADICIONALISTA

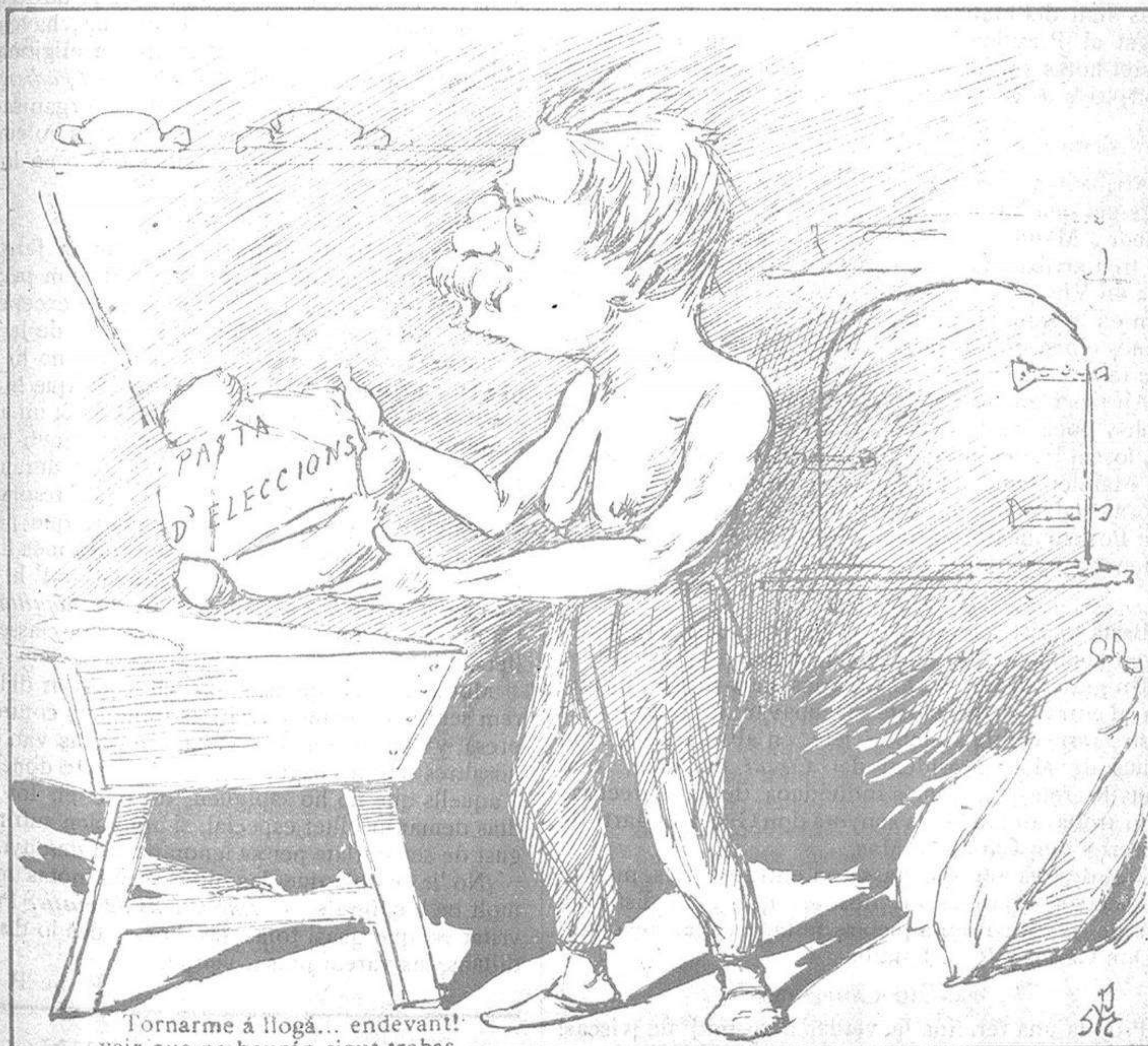
RONDA DE LA UNIVERSITAT N.º 14

APARTAT DE CORREUS 147

Teléfono núm. 1150

Número atrassat: 10 céntims.

PASTELERIA NACIONAL

Tornarme a llogà... endevant!
veig que no haurán sigut trabas
ferlsi un pá dolent en gran;
Ara 'ls lo faré de fabas,
veyám si també 'l pendrán.

S. J.

IMPRESIONS DE VIATJE

LOS CARLINS DE MANLLEU

El lo menos dos setmanas que se 'ns va invitar á la vetllada literari-musical que ab motiu de ser la festa major de dita vila 'l día 16 del present, se proposava celebrar lo *Centre Tradicionalista* de la mateixa, que á pesar del curt temps que conta d' instalació y de no haverse inaugurat oficialment, conta ja ab gran número de socios, que ab lo sol fet d' ésser carlistas, dit está son entussiasmas y decidits, majorment tractantse d' una població que tingué en nostras filas, durant la passada guerra, uns 150 voluntaris, dels quals ne moriren prop de la tercera part.

Condicionalment várem oferir correspondrer á l' invitació; mes dos días abans del senyalat, tement que nos seria impossible assistir, ho avisárem á nostre respectable amich D. Lluís Rierola, President del *Círcul*, á qui déyam que, á poguerhi anar, telegrafiaríam al sortir de Barcelona.

Y en efecte. A las quatre de la tarde del dissapte 'ns decidirem á marxar, y á las quatre y mitja expedirem un telegrama que, trobantnos al següent día, á las nou del matí, en lo saló del *Círcul*, l' hi fou entregat al President per un ordenansa de Telégrafos. Disset horas y mitja tant sols tardá 'l telegrama. No es molt, si 's té en compte que n' hi há que no arriban may.

CONTRATEMP

Arribats á l' estació del Nort, y al pendrer bitllet, vegerem que 'l tren no passava de Vich; però decidits á anar á Manlleu aquell día, emprenguerem la marxa. Lo tren arribá una hora més tart de la reglamentaria, y ja en Vich, una tartana 'ns dugué á Manlleu, y entravam en lo saló del *Círcul Tradicionalista* á las dotze menos cinch minuts de la matinada, en lo moment en que terminava la sessió.

Ab tals elements, ¿qué es lo que d' ella podém dir? Molt y poch. Molt, porque, per haverse reanudat aquella, forem testimonis del entussiasme de nostres amichs de Manlleu, que omplían de gom á gom los salons, adornats ab molt gust, com també 'ls balcones de l' edifici. Poch podém ressenyar, si 's té en compte qu' arribarem al principi del fi.

LA VETLLADA

Basta lo vist y lo que se 'ns explicá, pera que dediquém algunas ratllas á explicar nostras impresions.

Un gran retrato de Don Carlos baix dossier, produhía al entrar vistós efecte. Ocupavan la presidencia nostre respectable amich y jefe en altre temps, don Lluís de Más, President del *Círcul* de Vich, don Lluís Rierola y 'ls demás individuos de la Directiva. S' hi trobavan també 'ls senyors don Gustavo Martí de Revert y don Carlos de Mas.

Més de tres horas se passaren entre poesías, música y discursos, enardits los nostres, que com disfrutaban sempre de tot cor en aqueixas festas, acaban aclamant á Don Carlos y R..... Familia.

PASSEIG CAMPESTRE

Prop la una terminá la vetllada, en mitj de [viscas! atronadors que 's repetiren lo día següent en lo camp, puig s' efectuá un distret passeig, 's tregueren fotografías per l' intel·ligent y entussiasma jove don Lluís Coll, s' esmorsá entre la major expansió y 's brindá per

nostra Causa, per Don Carlos, pe 'l Marqués de Cerralbo, etc.

DISTINCIÓ HONROSÍSSIMA

A la tarde 's celebrá nova reunió, y en ella participá 'l President que la Directiva acabava d' acordar per unanimitat lo nombrament de socios honoraris á favor de don Lluís de Más, de don Gustavo Martí de Revert, de don Carlos de Más y del que escriu aquestas ratllas. No hi há que dir que 'ls favorescuts donaren las gracias per tan honrosa distinció, y nosaltres, en nom de tots, las repetim aquí afectuosíssimas y cordials.

SOBRE ELECCIONS

Durant las pocas horas que permanesquerem en Manlleu, 'ns fou donat veurer y admirar l' unió perfectíssima que regna entre 'ls carlins d' aquella vila, que seguint ordres superiors y qual obediencia consideran, ab rahó, com un deber sagrat, se preparan pera las eleccions, havent ja presentat las reclamacions pertinents la Junta nombrada al efecte.

EN L' ESCORIAL

No en lo Real Siti de Felip II y dels seus llegítims successors, sino en lo que en Vich posseheix lo senyor Más, permanesquerem des las sis de la tarde del diumenge fins las set del matí del dilluns, havent tingut ocasió d' estrenyer la mà á molts correligionaris nostres en l' hermós local del *Círcul Tradicionalista*. Aumenta aquest en socios, y per sa organisació 's fá cada día admirar [més y més de quants volém que 'ls nostres centres de reunió siguin modelo en lo seu género.

TIMO LEGAL

Deu 'ns guart de dir que la Companyia ferrocarrilera del Nort lo comet ab los que transitan per la seva línea. Lo que sí farém constar que, salvo excepcions raríssimas, los vagons y demás material de la línea es destartalat y vell á més no poguer, que no hi há hora fixa en l' arribada dels trens, per més que la guía de viatjers ho digui, y últimament que comet un abús que no té nom, no avisant á aquells que prenen bitllet en días anteriors y posteriors á festa, que durant ells hi há passatjes á preu reduhit, ab lo qual resulta qu' en un mateix vagó van varios individuos que per igual trajecte han pagat dos ó tres pessetas més l' un que l' altre. Tot porque á la Companyia no l' hi dona la real gana de manar al empleat de la *taquilla* que en los días fixats no 's despatji més qu' una classe de bitllets.

Moltas son las queixas que en lo passat dilluns várem sentir d' alguns passatjers indignats contra l' Empresa, y com que una vegada també 'ns van cassar á nosaltres fentnos pagar l' augment, per aixó doném l' avis á aquells que no ho sápiquen, de que en los indicats días demanin billet especial, si no volen sufrir lo disgust de ser burlats per sa ignorancia ó descuyt.

¿No 'ls sembla que las precedents notas mereixen molt bé l' epígrafe d' *Impresions de viatge*? Perque la vritat es que quasi totas las horas, des lo dissapte al dilluns, las varem passar viatjant.

F. DE P. O.

LO NOU GOVERN

Van dir que governarian
en sentit molt lliberal,

que 'ls *agios* s' acabarian
y que 'ls espanyols tindrian
una vida patriarcal.

Que la nau de la nació,
per totes parts averiada,
seria sens dilació
degudament reparada
desde la proa al timó.

Y ab l' ordre que tot ho logra,
y ab la lley que l' acompanya,
no seria cosa estranya
que desd' ara 'l viure á Espanya
fos com lo viure á cá 'l sogre.

Que la dolenta impresió
qu' allavors 'ns va deixá,
no 'ns havia d' alarmá,
y que 'l deixessim pujá
que ja fora bon minyó.

¡Ja estranyava jo que ho fessin!
Ja han comensat la campanya
com los pitjors que vinguessin,
repartint cada castanya
que semblava que ho donessin.

Ells han fet ajuntaments
d' un modo que los presents
no 'n tenen, d' igual, memoria,
fins destruhintne la ilusoria
ditxa d' alguns elements.

Y han ofés desde 'l més gros
al més insignificant,
y jamay pagar podran
lo disgust qu' han dat tan gran
á la colla del arrós.

Després de tan gran batalla
y de tant aná y venir
per son ideal, conseguir.....
¡y no lográ lo lluhir
ni un sol día la medalla!

¡Gualdos, Moltons y Regassos!
¿qué heu fet perque així os tractessin?
¿Qué, perque aixís vos treguessin
dels sitials, y vos tiressin
las dimissorias pe'ls nassos?

¡Váltres! que 'l que menos, val
per tres, y no es cap desastre
lo dirho, y dirho ben alt.....
¡que per fé arrós ab pollastre
no se vos coneix rival!....

Y tants altres com se veuen
allunyats del pressupost,
per los novells que s' asseuen
mentres á n' ells..... ¡vils!.... los treuen
á grapadas del rebost!

Y cullint polítichs fruyts
bogan per piélach inmens,
aprofitant los descuyts,
cabassos que baixan plens
fent lloch als que puján buyts.

Y l' hermosa llibertat
que tant ens han preferit,
ja sa mostra 'ns han donat:
ó anantsen dejorn al llit,
ó rebre algun estofat.

Y tot Deu boca tancada
y despejada la via;

al que parli ¡garrotada!
y en veyent gent aturada,
¡carga de caballería!

.....
¿No voleu aquest? ¡Donchs foch!
pallissa y vara de freixa!
Jo quan sento algú que 's queixa
creyeu qu' encara m' engreixa,
y entre dents dich: ¡Massa poch!

A.

JORN DE SANCH.....

 RA lo día 22 de Abril de 1851 y dimars de Pasqua. Celebrava com de costum lo Roser lo poble de Vilanna, districte de Bescanó, de la provincia de Girona.

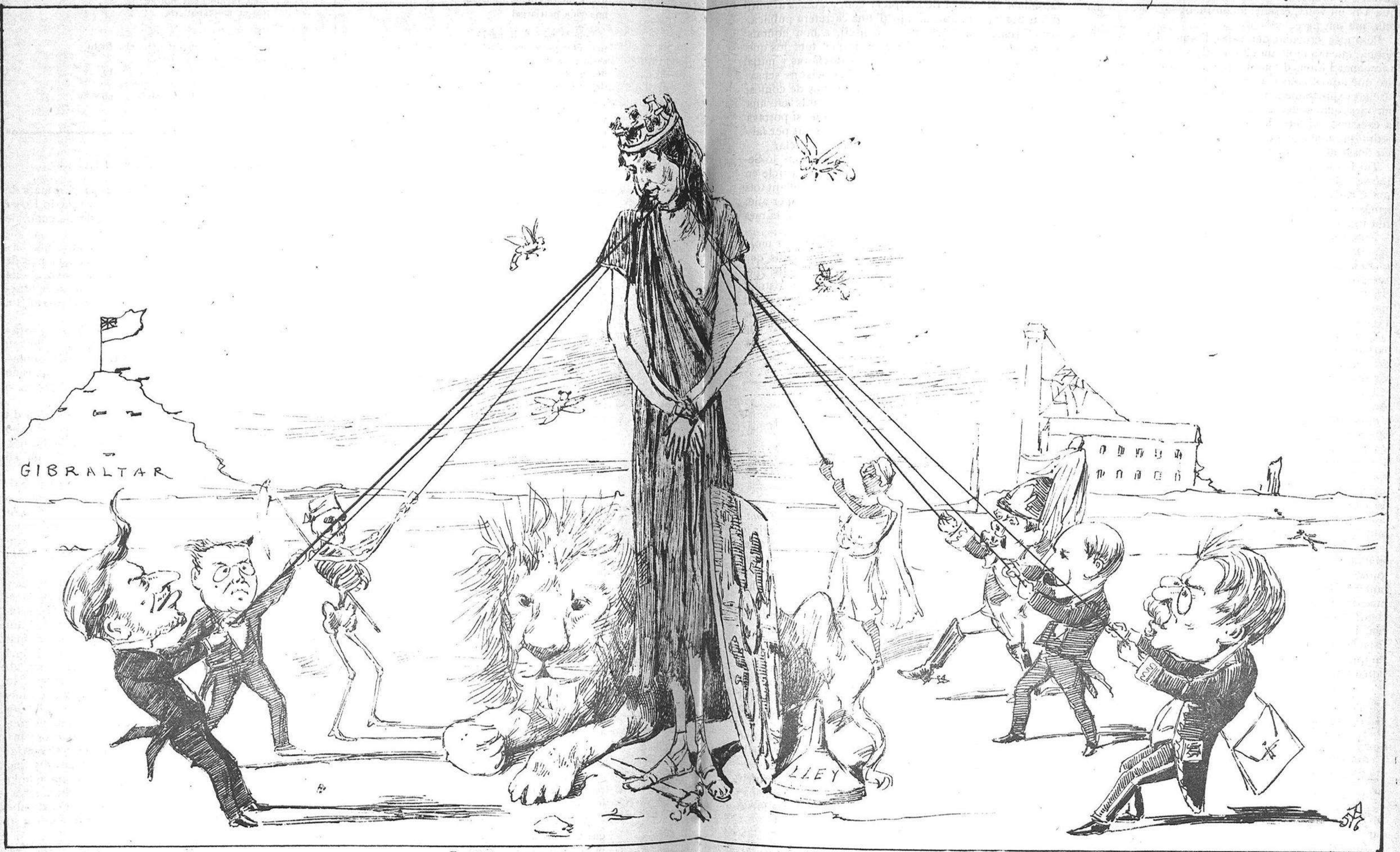
En ell determinaren asisistir set companys que havían sigut de la guerra dels *Matiners*, acabada més de un any hi havia, per celebrar lo haver surtit d' ella tots vius y bons, encare que al més jove li havia atravesat son cos una bala en lo foch del *Pasteral* (La Sella).

Divertintse ballant sardanas, y ab la alegría y satisfacció de veurers tots reunits, lo temps se 'ls hi feu curt, y per no anar de nit alguns d' ells, determinaren quedarse tots y dormir á casa de dos companys de la mateixa campanya, que eran d' aquell poble, ó sían pare y fill del mas Vilallonga.

Un altre amich que també havia de assistir en dit Roser y se excusá, fent de Judas, fou á trobar al cabo de Mossos de la Esquadra de Santa Coloma de Farnés, don Joan Pujol, comunicantli la reunió y lo qu' ell cregué convenient.

Lo cabo, qu' era l' home més enemich del partit carlista, que son gust era exterminarlo d' una manera ó altre, com ho anava fent, en virtut de la *carta blanca* qu' allavors tenia lo Cos de Mossos, se personá ab sis indivíduos al mas Vilallonga, en lo cor de la nit, y truncant á la porta, preguntá al amo de la casa qui tenia en ella, y haventli anomenat los noms de tots sos companys, respongué que ja podían dormir tranquils y res debían temer. Al despuntar lo día entraren los Mossos en la casa, y dormint encare aquells, los despertaren de un á un, lligantlos de tres en tres y l' últim junt ab l' amo, ab la promesa de no ferlos hi cap mal y portarlos solsament á Girona. Com luego hi hagué claror, surtiren de la casa en direcció á dita ciutat, ab tanta tranquilat los presos com quant anavan á lo Roser. Passaren al peu de la Rectoría, y á dos minuts de distancia d' ella y á poch més de un quart d' hora del mas Vilallonga, los agarrotaren á una soca de roure y de un á un los anavan deslligant los Mossos y fusellantlos, sens que moguéssin son cor los crits desgarradors de ¡confessió! ¡confessió! que tots donavan y que fins de molta distancia se sentían; de manera que lo senyor Alcalde, propietari de dit poble y lliberal, existent encare, fou corrent al lloch de la hecatombe per salvarlos, y arribá quant ja acabavan de fusellar lo últim.

Dech advertir que luego que foren fora del mas Vilallonga, la mestressa, recordant que son marit havia marxat sens diners y que li farían falta á Girona, enviá á son fill gran ab alguns pera que conseguís á son pare. Fou corrent, y arribant al lloch del suplici quant

Era ab l' arrogant ileo
 símbol de forsa anys abans;
 y per 'll' hont passava jo,
 s' estemordian de pò
 tant creyents com musulmans.

Passada glòria mundana
 qu' ab crueltat mon cor m' abrusas:
 Ahir... tanta pompa vana!
 Avuy... semblo una gitana
 que va ab un gos plé de pussas.

ja havíen comensat lo fusellament, li digué lo cabo que á n' ell volia, essent incontinent sacrificat lo mateix que son pare.

Pera més crueldat del cabo, l' amo del mas Vilallonga, que era molt amich d'un dels Mossos executors, anomenat Lloret, de modo que posava á sa casa sempre que aquell anava á mercat de Santa Coloma, fou fusellat expressament per ell ab amenassas de son jefe, per més que aquell se resistís. En lo mateix lloch de la execució existeix desde allavors una gran creu de pedra que mont oncle, germá de la víctima més jove, feu posar ab la inscripció dels nou fusellats.

Tal fou lo trágich fi d' aquells nou desgraciats ab que se cebá lo cor de fera de don Joan Pujol; los quals, cada hu d' ells necessitava tres Mossos, y sens armas s' hagueren limpiat de tots set, si haguessin temut lo que 'ls hi succehí (1).

Eran tots de bona reputació y mereixían las simpatías del país, especialment lo més jove, que era fill de un rich propietari de Brunyola, qual casa era de las que gosava més bona fama de la provincia de Girona. Havía sigut tinent de cassadors de la companyia que manava don Francisco Auguet (brigadier de la passada guerra).

Quedaren tant exasperats los gironins ab aquells bárbaros fusellaments, y tant odiós y deshonorat aquell cos, que desde la *Gloriosa* no ha pogut plantar més sos reals en ella, com ho han fet en la de Barcelona.

Luego d' haver don Joan consumat sa obra de *valent*, se dirigí á Anglés; al poch rato de caminar, trobá á mon pare, que anava á Girona, y li digué ab tota sanch freda aquestas paraulas: «Aquí més avall trobarás á ton germá, que l' hi fusellat, lo mateix que á vuyt d' altres.» Al mateix día, de pas á Santa Coloma, fou á casa de mos avis paterns y entregá á ma avia lo rellotje del oncle, dihentli: «Aquí vos entrego lo rellotje de vostre fill, que avuy lo he fusellat.» ¡Quí pot calcular lo desconsol d' aquella bona y tendra mare, que tant aymava á son fill!

No foren aquellas las primeras ni las últimas barbaritats que cometé lo cor de fera del cabo de Santa Coloma, á qui Deu ha judicat fá pochs anys, experimentant lo seu cástich ja en vida, puig arribá á la suma miseria, tenint que demanar limosna y morint al fi cego, segons m' ho digueren amichs que lo socorren. L' única defensa que doná aquell infelís per satisfacció del públich respecte als tals fusellaments, fou de que conspiravan. Sentat aixó com á vritat, ¿podía darse tal dret de vida y mort á un home, molt menos

en temps de pau, que solsament ab lo crédito de sa paraula s' haguessin de sacrificar com á gossos al mitj d' un bosch, ó millor, al mitj d' una carretera pública, sens formació de causa ni de consell, á nou honrats espanyols, per los quals haurían respós tots los que los coneixían, y per més vergonya á dos horas y mitja de la ciutat de Girona? Respongui tota persona sensata y de qualsevol opinió, y no podrá menos de confessar que no registra l' historia fets semblants en una nació civilisada. Lo cabo sabia molt bé que si portava los presos á la ciutat serían posats en llibertat per falta de probas, y per evitarho, 's feu ell la justícia.

Mon oncle (germá del difunt), estudiant en lo Seminari d' aquella ciutat allavors, escrigué un article en un periódich de Madrid, *La Esperanza*, detallant tots los passos de dits fusellaments, y fou muntat per alló; de modo que per aquellas morts no 's doná la més petita satisfacció.

De barbaritats per l' estil ne podría descriurer moltes en aquesta provincia, y algunas per capdills que nos volen fer passar per fer alia ab los lliberals. ¿Podrá concebirse, donchs, qu' el partit carlista, registrant tantas víctimas d' aquesta classe en sa historia, pugui aliarse ab los lliberals, com alguns ab malicia refinada suposan? Un altre día citaré altres fets. Per avuy faig punt per no cansar los llegidors d' aquest setmanari.

S.

16 de Juliol de 1890.

Roda fá alguns anys per aquestos mons una *Tomasa*, periódich que tot sovint tenim ocasió de llegir, y del qual nos havíam format un concepte diferent del que 'ns ha inspirat en son número de la setmana pasada, ahont se permet ficarse en política, cosa que no sempre está bé en las donas, y que no recordém s' hagués atrevit á fer fins ara la *Tomasa* en qüestió.

Y lo més bó es que al ferho per primera vegada ho fá ab desacert tal, que 'l tiro l' hi surt per la culata.

~

Figúrinse vostés que l' esmentat colega, á més d' alguns documents sobre la guerra carlista, publica 'l retrato de'n Deu de Olot, Deu molt de broma, á jutjar per sa *efigie*, en que se veu la mirada pícaro-burlesca d' un polítich de tercera classe.

Alguns, no molts, de nostres lectors recordarán que lo Deu d' Olot es republicá (per lo menos ho era en lo any 1873), y per tant enemich de tot lo carlí, en termes tals, que si la memoria no 'ns enganya, 's permeté lo luxu de pagar un canó, que lográ fer pochs disparos contra nosaltres, puig caygué presoner de las forsas carlistas.

~

La Tomasa tracta, per lo vist, de dignificar á un *héroe*. Tindría aixó rahó d' ésser, si á pesar de la bravura dels lliberals olotins, no haguéssim entrat á Olot, qual guarnició la formava 'l batalló de cassadors de Manila, número 27, que s' entregá conservant los ho-

(1) Noms dels nou fusellats, trets del llibre de defuncions de la parroquia de Vilanna, bisbat y provincia de Girona:

1. Juan Ros de la Font, natural de San Gregori, casat, de 23 anys.
2. Juan Tayeda y Fábrega, de Bescanó, casat, de 39 anys.
3. Joseph Serifá y Aliu (a) Vilallonga pare, casat, de 54 anys.
4. Salvador Serifá y Massana (a) Vilallonga fill, solter, de 30 anys.
5. Joseph Pagés y Balcas, de Santa Coloma, casat, de 23 anys.
6. Esteba Pla y Nadal, de Ayguaviva y vehí de Santa Coloma, casat, de 28 anys.
7. Rafel Massana y Mas, de Estanyol, solter, de 25 anys.
8. Fernando Valls y Prat, de La Sellera, solter, de 27 anys.
9. Salvador Horta y Bechdejú, de Brunyola, solter, de 20 anys.

nors de la guerra, deu cartuchos per soldat y recobrant la llibertat; però Olot quedà obert.

A nostre entendre, la popularitat del Deu d' Olot es semblant á la dels famosos voluntaris de 'n Targaron, que fins per aucas foren ridiculitzats, y per tant ha errat lo tiro *La Tomasa*, primerament per haverse ficat ahont no l' hi pertany, qu' es en la política, y segonament per distingir á un home que no es dels que fá rotllo, ni molt menos, á la provincia de Girona.

—*—

Vaija, amiga *Tomasa*, no t' emboliquis més en política; fes xistes y telegramas d' última hora, que en aixó hi entens; perque si en lo terreno polítich t' introduheixes y no ho fas sobre segur, estém disposats á ensenyarte historia contemporánea y á explicarte moltes cosas referents á la guerra y á n' els homes que en ella directa ó indirectament prengueren part.

—*—

Quod erat demonstrandum.

Ha arribat l' hora de demostrar l' entusiasme que desperta entre 'ls partits aquesta aberració política anomenada sufragi universal.

Dimecres debía constituirse la Junta municipal del cens, que es la base perque no naufragui aixó del sufragi.

Peró com, á pesar de tractarse d' assumpto tan serio, no hi van assistir més que deu individus, no va poder constituhirse.

Y fins un altre día.

Desde 'l jefes de partit al *poble soberà*, tothom se mira ab indiferencia la nova manera de *fer* eleccions. Ni siquiera manifestan agraïment á Sagasta.

Que es lo pare de la criatura.

—*—

Peró com la lley del sufragi ve á ser com un mal grà que surt á la superfície de la *fisonosuya* de qualsevol individu, d' aquí que si pari atenció y de que cada hù procuri adoptar las precaucions necessaries pera treuren lo millor partit possible.

A aquesta rahó obeheix precisament l' activitat desplegada per tots los partits en procurar que 'ls seus individus figurin en las llistas electorals.

Peró, fillets, han topat ab molts inconvenients y la seva activitat s' ha estrellat no pocas vegadas ab la tusioneria conservadora.

Proporcionarse una papeleta de empadronament pera acreditar los dos anys de veynat, era obra de romans.

En las tenencias d' alcaldía sempre hi havia feyna pera atendre als electors.

Al revés pera 'ls conservadors y recomenats dels mateixos: pera aquestos tothom estava á la seva disposició.

Fins pera no molestarlos hi portavan las papeletas á casa.

Aquest y altres *entranachs* en que topan los electors constituheixen la primera *faz* de la *legalitat* del sufragi.

—*—

No obstant y aixó, en Cánovas sua la gota mortal pera assegurar la base.

Lo temor y desconfiansa que regnan en las masas conservadoras pera en Silvela, de qui dubten surte triomfant en las eleccions, hant fet náixer la indisciplina en lo partit, en termes que 'n Cánovas no sab quína determinació pendrer.

Si posa á Governació á Romero Robledo, pert lo poch crèdit que té, perque tothom sab de quína manera *fa 'l pollo* las eleccions y además la gent grave conservadora té totas las simpatías per l' autor del *sentit jurídic*.

Si no fa cas dels *bons vivants* y deixa á Silvela en lo seu lloch, aquest pert las eleccions y en Cánovas cau del candelero.

Es dir, que 'l partit conservador está entre Scilla y Caribdys.

Entre espasa y paret.

Es lo punt ahont arriban certas institucions que volen subsistir á *pesar de todos los pesares*.

Ezto ze va, pot exclamar lo célebre malaguenyo.

—*—

Y no paran aquí 'ls disgustos que reb en Cánovas.

En Sagasta procura donarni d' altres que li fan l'efecte de manxiulas.

En lo viatge que fa 'l jefe lliberal, compta las ovacions per jornadas.

Y quan surt en Cánovas, troba tots los païssos frets y glassats com en lo Polo Nort.

Y aquell es al *ostracisme*, á la oposició.

Y en Cánovas al poder.

Que quant está á la oposició lo reben ab xiulets.

—*—

La premsa en general se lamenta, y ab rahó sobrada, de que may com avuy que governan los conservadors, los papers pornogrífichs havían estat més á l' ordre del día.

Diu *La Dinastia*, que defensa á peu y á caball totas las malas causas conservadoras, que 'l senyor Solesio ha conferenciat ab lo fiscal pera castigar á los periódichs escandalosos.

Está bé lo zel que manifesta nostra primera autoritat civil.

Peró ¿per qué quan se tracta de denunciar periódichs que tossen massa fort contra lo Govern y de llimpiar los carrers de huelguistas no hi há cap conferencia preliminar ni ab fiscals ni ab ningú?

¿Es que 'ls interessos morals no son tan respectables com los materials?

¡O tempora! ¡o mores! Oh temps dels conservadors.

—*—

Un periódich se lamenta que en la majoria conservadora del Ajuntament no hi haje cap orador.

Será que no s' haurá fixat ab l' eloqüencia del senyor Aliet, tinent d' alcalde de Hostafranchs.

Aquest..... Ciceron tot ho arregla ab *precisamente, realmente y convenientemente*, sense necessitat de donar may cap rahó.

—*—

Segons noticias que rebém de diferents punts, se nota molt entusiasme entre nostres correligionaris pera anar á las urnas.

A pesar dels morts que votan, dels empleats de tota mena, que mare de Deu será que no votém unas quantas dotzenas de diputats provincials y á Corts.

Que prenguen acte dels *tarugos* del lliberalisme.

ANUNCIS

Fàbrica
de cotillas de varias classes

EILLAS DE DUAT

ENVIO Á PROVINCIAS

Archs. 4, tenda y Sagristans, 5, 3.º. 1.^a

BARCELONA

VERDADER Y MAGNÍFICU

REGALO

á n' els subscriptors de

LO CRIT D' ESPANYA

d' un gran grabat del Sagrat Cor de
Jesús, per 2 pessetas, acompanyant l'
adjunt cupó fins al 31 d' Agost.

Val hasta 31 d' Agost.	2 pessetas exemplar.	ESTAMPERIA de Ntra. Sra. de la Mercè CUPÓ PRIMA Val per .. exemplars Archs, 7, Tenda.—BARCELONA
---------------------------	-------------------------	--

Per 3 pessetas se remet certificat.

Dirigir los pedidos á D Mariano
de la C. Codina, Archs, 7, tenda.
BARCELONA

GENEROS DE PUNT

-- de --

GONZALO COMELLA

3, Carrer de la Boqueria, 3.

BARCELONA

TANCAT LOS DIAS DE FESTA

ENQUADERNACIONS

en un dia luxosas y senzillas en lo
taller de

PENELLA Y BOSCH

Molas, 29, prop la de Fontanella.

BARCELONA

ESTAMPERIA

de NTRA SRA. DE LA MERCÈ
de MARIANO DE LA C. CODINA

Taller d' imatjes de fusta, de totes classes.

FÀBRICA DE MARCHS

Oleografias, Cromos, Grabats, Felicitacions, Sor-
presas, etc.

ENVÍO A LAS AMÉRICAS

Tancat los días de festa.—ARCHS, 7; BOTIGA

EL ESTANDARTE REAL

ILUSTRACIÓ MILITAR CARLISTA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Península, 1 any. 7'50 pessetas.

" 6 mesos. 4 "

Extranger y Ultramar, 1 any.. . . . 12 "

ADMINISTRACIÓ:

Ronda de l' Universitat, núm. 14.—BARCELONA